

РЕШЕНИЕ

№ 4938

гр. София, 23.07.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 22 състав,
в публично заседание на 23.04.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Десислава Корнезова

при участието на секретаря Илияна Тодорова, като разгледа дело номер **8736** по описа за **2019** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на с чл.145 - чл.178 от Административно-процесуалния кодекс (АПК) във вр. с чл.215 ЗУТ. Образувано е по жалба на Ц. С. П. срещу Заповед № РА-30-161 от 05.06.2019г. на директор на Дирекция „Общински строителен контрол“ на Столична община. В жалбата се твърди, че оспорваната заповед е издадена при допуснати нарушения на административно-производствените правила и относимите материално-правни разпоредби. Излага, че извършеният строеж е законен, а фактическата обстановка, която е описана не отговаряла на действителната такава. Комисията, която е извършила оглед на строежа се състояла от двама, а не от трима души, не било посочено името на свидетеля, който е подписал констативния акт. Ответникът не е обсъдил подаденото в хода на производството възражение, както и не е описал поотделно всяко едно нарушение, което е считал, че е извършено в противоречие на ЗУТ.

Моли да се отмени Заповед № РА-30-161 от 05.06.2019г. на директор на Дирекция „Общински строителен контрол“ в Столична община, поради нейната незаконосъобразност. Аргументи в защита на основателността на жалбата са изложени в писмени бележки, депозиран на 07.05.2021г. от процесуалния представител адв.М. Д.. Направено е и искане за възстановяване на направените по делото разноски в общ размер на сумата от 400.00 лева.

Ответникът – директор на Дирекция „Общински строителен контрол“ в Столична община, чрез процесуалния си представител юрк. Г. С., оспорва жалбата, а по

същество на спора, моли съдът да я отхвърли като неоснователна, съобразно изложеното в писмено становище изх.№ САГ19-ТК00-191/12/29.07.2019г. и допълнително в писмена защита изх. № САГ19-ТК00-191/13/29.04.2021г. Заявена е претенция за присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-град, след като обсъди доводите на страните и прецени представените по делото доказателства по реда на чл.235 ал.2 ГПК във вр.чл.144 АПК, приема за установена следната фактическа обстановка:

Административното производство е започнало с издаването на констативен акт № РСЦ19-ГР94-76/11.03.2019 г., съставен от служители на район „С.“ – Столична община. При извършената проверка на строеж „преустройство в апартамент на втори надпартерен етаж“, находящ се в жилищна сграда в УПИ XIII-227 от кв.424 по плана на [населено място], район „С.“, [улица], проверяващите установили следните релеванти факти:

Преустройството е извършено в жилище, което се състои от пет стаи, слугинска стая, кухня, вестибюл, баня, главно и черно антре, килер, санитарен възел, два балкона. Премахнати са били стените разделящи кухня, килер, тоалетна и баня от намиращата се между тях шахта. Шахтата е приобщена към апартамента, като са затворени отворите ѝ на ниво междуетажна плоча с първи надпартерен етаж и междуетажна плоча с тавански етаж. На съществуващите по проекта помещения-стая до кухня, кухня, главно и черно антре, килер, тоалетна, баня, слугинска стая и обща шахта, са премахнати преградните стени и е обособено едно общо помещение. На фасадната стена пред кухнята е разширен съществуващия отвор за прозорец с врата, като е премахната стената до пода. Премахната е и предвидената по проект шахта за смет и стените около прозореца. Изпълнен е отвор с дължина 2.54м. и височина 2.55м. и е монтиран прозорец. В слугинската стая са изведени ВиК инсталации и е обособена кухня. Премахната е част от преградна стена, разделяща двете стаи към улицата и е изпълнен отвор с ширина 1.90м. и височина до ниво греда. Изпълнен е отвор за врата и преградна стена, разделяща двете стаи към двора. Премахната е част от коминно тяло в стая, граничеща със стълбищната клетка. Затворен е съществуващ портален отвор между стая и вестибюл, като е изпълнена стена от гипсокартон. Във вестибюла, непосредствено до стената на стълбищната клетка и главното антре са изпълнени ограждащи стени, изведени са ВиК инсталации и е обособен санитарен възел, представляващ баня и тоалетна с размери 2.07/1.60м. Зазидан е бил съществуващия портален отвор за входна врата на жилището между черното антре и стълбищната клетка. В стълбищната клетка отдясно на входа към апартаментите на партерен, първи надпартерен и втори надпартерен етажи са изпълнени вертикални клонове на водопроводната и отоплителна инсталации, запазващи апартамент на втория надпартерен етаж, като на този етаж има изводи и за жилището на първия надпартерен етаж.

Посочено е, че строежът е IV категория и не попада в хипотезата на „търпим“ строеж, съгласно §16 ал.1 и § 127, ал. 1 от ПЗР към ЗИД на ЗУТ, защото е започнат през м.04.2017г. и е завършен към дата 11.03.2019г. За строежа не са представени строителни книжа- разрешение за строеж и одобрен инвестиционен проект.

Жалбоподателят Ц. С. П. е придобил правото на собственост по силата на договор за покупко-продажба от 07.11.2016г., сключен във формата на нотариален акт № 29, том III, рег. № 6543, дело № 235/2016г. на нотариус В. Ч. с район на действие-СРС върху следния недвижим имот: апартамент на втори надпартерен етаж в сграда,

находяща се в [населено място], район „С.“, [улица] със застроена площ 156.60 кв.м., състоящ се от пет стаи, слугинска стая, кухня, вестибюл, баня, главно и черно антре, килер, санитарен възел и два балкона, заедно с избено помещение с площ от 8.50 кв.м. и 1/3 идеални части от общите части на сградата и правото на строеж върху УПИ XIII-3 от кв.424, местност „Центъра“. Този недвижим имот е отразен в одобрената кадастрална карта, като самостоятелен обект с идентификатор № 68134.102.227.1.3.

Цитираният констативен акт е съставен в присъствието на извършителя на строежа, като му е връчен препис от него на 26.03.2019г. От Ц. С. П. е подадено писмено възражение вх. № РСЦ19-ГР94-76/3/02.04.2019г., в което се посочва, че в жилището е извършен текущ ремонт, без да се засяга конструкцията на сградата, не са преместени съществуващи зидове, не е променено предназначението на имота и натоварването в помещенията.

С оспорената Заповед № РА-30-161 от 05.06.2019г. директор на Дирекция „Общински строителен контрол“ в Столична община (СО), на основание чл. 225а, ал. 1 във връзка с чл. 225, ал. 2, т. 2 от ЗУТ, във връзка с чл. 223, ал. 1, т. 8 от ЗУТ е наредил на Ц. С. П. да премахне незаконен строеж: „преустройство в апартамент на втори надпартерен етаж“, находящ се в жилищна сграда в УПИ XIII-227 от кв.424, местност „Зони Г-Център“ с административен адрес: [населено място], [улица], като възстанови и приведе строежа в съответствие с одобрените инвестиционни проекти. В мотивната част на акта е прието, че този строеж е незаконен по смисъла на чл. 225, ал. 2, т. 2 от ЗУТ, защото е извършен в нарушение на чл. 137, ал. 3 и чл. 148, ал. 1 от ЗУТ.

В процеса е допуснато и прието експертно заключение, изготвено от арх. А. Б., от данните по което се установяват следните релеванти за предмета на спора факти и обстоятелства:

При извършения оглед на място на 12.10.2020г. е установено, че процесното жилище се намира на втори надпартерен етаж на сградата в [населено място], [улица], като заема площта на целия етаж. На етажната площадка на втори надпартерен етаж има една входна врата, разположена срещу стълбището. От входната врата се влиза в общо помещение - дневна, кухня и трапезария, от което през коридор се стига до четири стаи, баня с тоалетна, ниша за пералня и сушилна. Жилището има два балкона - един пред кухнята и един пред трапезарията. Балконът пред трапезарията (бивша кухня) е с двукрила врата, за реализирането на която е премахнат подпрозоречен зид. В стълбищната клетка в ляво от входната врата има изградена нова водопроводна и отоплителна инсталации, тръбите за които преминават през трите етажа на сградата. От изпълнената нова водопроводна инсталация се охранва и апартамента на първия етаж. Изпълненото на място преустройство отговаря на приложения инвестиционен проект, част архитектура от м.03.2017г. Жилището е в завършен вид, с изключение на терасата пред трапезарията (към двора на сградата).

При направеното сравнение на чертеж „разпределение - съществуващо положение“ и чертеж „разпределение - проектно решение“, и копието от одобрения проект (л.39) вещото лице е констатирало, че преградните стени, разделящи помещенията кухня, слугинска стая, черно антре, баня, тоалетна и стената между черното и главното антре са премахнати. Проветрителната шахта, обслужваща стопанските помещения, съгласно проекта на сградата от 1935г., е приобщена към жилището, като са изградени подова и таванска конструкции. В част от премахнатата шахта са оставени

вентилационни тръби, които да обслужват долния етаж. Затворен е вторият вход към жилището, обозначен в проекта на сградата (липсва в проекта "заснемане"). Затворени са общо три портални врати - две от вестибюла към стаите и една между две стаи. Променени са преградните стени между двете стаи при северния калкан, като са обособени дрешник и ниша за пералня. В рамките на вестибюла е изградена баня с тоалетна. Водопроводната и канализационна инсталации са проведени по пода на жилището над антрето на апартамента на долния етаж. Запазени са конструктивните елементи на сградата — колони и греди. Описаният премахнат комин в констативния протокол, не е нанесен в архитектурното заснемане, отразяващо съществуващото положение преди ремонта.

Извършеното преустройство на апартамента, се състои в премахване и промяна на местата на вътрешни преградни стени разделящи отделните помещения. Променено е и мястото на банята и тоалетната, като е обособено едно общо помещение баня с тоалетна в рамките на вестибюла. Промяната на фасадата на сградата се състои в премахване на подпрозоречен зид и увеличаване на отвора за балконската врата пред трапезарията (фасада към двора). В рамките на стълбищната клетка са изпълнени нови отоплителна и водопроводна инсталации. С изпълненият ремонт е приобщено пространството на вентилационната шахта, обслужваща тоалетна, баня и кухня, като са изпълнени стоманобетонни плочи (по описание в констативния акт) на ниво под и таван на жилището.

Арх. А. Б. е отразила, че жилищното предназначение на имота не е променено. Предвид, това че полезните натоварвания за всички жилищни помещения са еднакви, не е променено и натоварването на помещенията. Конструкцията на сградата е стоманобетонна скелетна изпълнена по традиционен монолитен способ, състояща се от колони, греди и плочи. В общото пространство - дневна, трапезария, кухня са запазени стоманобетонни колони и греди - видими но тавана на дневната и бившия вестибюл. Премахнатите тухлени зидове са преградни с отвори за врати и обособяващи множество малки помещения, поради което същите не представляват конструктивни елементи на сградата. Частично премахнатият подпрозоречен зид не представлява конструктивна намеса в конструкцията на сградата.

Изпълнените СМР не попадат в определението за „основен ремонт“, тъй като не е предвидено частично възстановяване и/или частична замяна на конструктивни елементи, основни части, съоръжения или инсталации на строежа. Подменени са вътрешни за жилището ВиК и електрически инсталации. Проведените през стълбището водопроводна и отоплителна инсталации са нови - допълнително изградени. От направените констатации, вещото лице е обосновало, че за извършените СМР не е било необходимо издаване на разрешение за строеж.

С извършените СМР не е променено предназначението на жилищния обект. Не са свързани вътрешни инсталации с общи мрежи, преминаващи през или до делителна стена или през обслужващи помещения по една вертикала. Констатираната нова инсталация минава през обща част на сградата - стълбищната клетка на сградата и захранва както процесното жилище, така и жилището на първия етаж над магазините. Новата инсталация не минава през помещения на отделни собственици.

Съгласно проекта по който е изградена сградата, шахтата до южния калкан е обслужвала всички етажни надпартерни нива на сградата. С направеното преустройство вентилационната шахта е премахната, като е приобщена към

апартамента, с което е променено предназначението на вентилационната шахта преминаваща през жилището. Направеното преустройство не се променя категорията на строежа, промените в масите на строежа са с не повече от 5% в сравнение със съществуващата маса на съответното етажно ниво, запазва се целостта и експлоатационната годност на сградата. С премахването на част от преградните стени с дебелина от 12 см. и изграждането на нови от гипсокартон не се застрашава носещата конструкция и не се нарушава нейната стабилност.

Представена е писмена декларация от М. О. М. от 04.10.2019г., която е собственик на недвижими имоти, разположени в сградата на [улица], ет.2 и тавански етаж, като същата заявява, че е съгласна с извършените от Ц. С. П. СМР в собствения му недвижим имот, подробно индивидуализирани в т.1.1- т.1.11. Изложено е още, че промените в общите части на сградата, вкл. и приобщаването на общи части към собствения на жалбоподателя апартамент са направени с нейно знание и нейно предварително съгласие.

Представена е и декларация от Д. М. Г. от 04.02.2021г., който е собственик на апартамент в [населено място], [улица], ет.4, в която това лице посочва, че извършените промени в общите части на сградата, вкл. приобщаването на общи части към апартамента на жалбоподателя, доколкото са извършени само на неговия етаж и не ограничават ползването на стълбищната клетка, са направени от Ц. С. П. със знанието на Д. М. Г. и с предварително дадено от него съгласие.

Приета е и декларация с дата 02.02.2021г. от К. Д. Д., която е собственик на апартамент в [населено място], [улица], ет.1, в която това лице посочва, че извършените промени в общите части на сградата, вкл. приобщаването на общи части към апартамента на жалбоподателя, доколкото са извършени само на неговия етаж и не ограничават ползването на стълбищната клетка, са направени от Ц. С. П. с нейно знание и с предварително дадено от нея съгласие.

Многофамилната жилищна сграда с идентификатор № 68134.102.227.1 е със застроена площ от 159 кв.м., състои се от 4 етажа и 4 самостоятелни обекта на собственост.

Предвид така установеното от фактическа страна, АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-град обосновава следните правни изводи:

Оспорва се подлежащ на контрол индивидуален административен акт по чл.214 т.2 от ЗУТ, от надлежна страна, за която е налице и интерес от отмяната му. Жалбата е подадена в преклузивния 14 дневен срок, считано от 04.07.2019г. – датата на съобщаване на акта на неговия адресат.

Разгледана по същество е ОСНОВАТЕЛНА по следните съображения:

Атакуваната Заповед № РА-30-161 от 05.06.2019г. е издадена от компетентен административен орган – директор на Дирекция „Общински строителен контрол“ в Столична община. Функции да издава заповеди за премахване на незаконни строежи на основание чл. 225а от ЗУТ са му предоставени със Заповед № СОА19-РД09-934/01.07.2019г. на кмета на Столична община /СО/. Видно от т.2.14 на цитираната заповед, на ответника са предоставени права да издава актове за премахване на незаконни строежи по смисъла на чл. 225, ал.2 от ЗУТ от четвърта до шеста категория или на части от тях на основание чл. 225а, ал.1 от ЗУТ.

На второ място, оспорваният акт отговаря на изискванията за форма. Заповед №

РА-30-161 от 05.06.2019г. е индивидуален административен акт, съгласно чл. 214, т.2 от ЗУТ. Като такава за нея се прилагат правилата предвидени в чл.59 ал.2 АПК. Заповедта съдържа всички реквизити, които законодателят е посочил като задължителни за спазване при оформянето на административен акт. Изложени са фактически и правни основания за издаването ѝ, строежът е индивидуализиран в достатъчна степен, както по местонахождение, така ѝ по описание. Ясно и конкретно са разпоредени задълженията на жалбоподателя, налице е съответствие между словесното описание на констатираните при проверката обстоятелства и правната квалификация.

На трето място, при постановяването на акта не са допуснати съществени нарушения на административно-производствените правила, установени в чл. 225а, ал. 2 от ЗУТ, които да обуславят неговата отмяна. Видно от приложения по делото констативен акт № РСЦ19-ГР94-76/11.03.2019г. в съответствие с изискването на чл. 225а, ал. 2 от ЗУТ е извършена проверка от компетентни длъжностни лица по чл. 223, ал. 2 от ЗУТ – служители в администрацията на район „С.“, в резултат на която е издаден актът, който е бил връчен на Ц. С. П. и срещу него той е имал възможност да подаде възражение, което право е упражнил. Констативният акт изрично е посочен в обжалваната заповед, с което констатациите по него са приобщени като фактически мотиви на заповедта. Видно от съдържанието на оспорената заповед административният орган е установил също така годината на изграждане на строежа – м.04.2017г., направил е преценка относно допустимостта на строежа по смисъла на § 16, ал. 1 от ПР на ЗУТ и § 127, ал. 1 от ПЗР на ЗИД на ЗУТ. По отношение на преценката за приложение на § 127, ал. 1 от ПЗР на ЗИД на ЗУТ, следва да се има предвид, че в производството по чл. 225а, ал. 1 от ЗУТ за административния орган не е налице задължение служебно да установява наличие на основания за узаконяване на незаконен строеж, след като липсва направено искане за узаконяване от собственика на строежа. В настоящия случай по делото безспорно се установява, че жалбоподателят не е инициирал производство по § 127, ал. 1 от ПЗР на ЗИД на ЗУТ и за процесния строеж не е бил издаден акт за узаконяване, който да следва да бъде съобразен от административния орган при постановяване на заповедта.

На четвърто място, административният акт е постановен в несъответствие с материално-правните разпоредби на закона.

Правомощието на административния орган да издаде заповед по чл. 225а ал.1 от ЗУТ, с която да разпореди премахването на строеж, е обусловено от установяването на уредените в ал. 2 на чл. 225 от ЗУТ материално-правни предпоставки, квалифициращи строежа като незаконен. Хипотезата на чл. 225 ал. 2 т. 2 във връзка с чл. 148 ал. 1 от

ЗУТ урежда изискванията към строежите, които трябва да се изпълняват в съответствие с издадено разрешение за строеж от главния архитект на общината.

В хода на развилото се административно производство ответният орган не е изяснил правилно релевантните за случая факти и обстоятелства, защото не е извършил задълбочена преценка на приетите доказателства, както и не е събрал други относими доказателства. Констатирано са допуснати нарушения по чл.35 и чл.36 ал.3 от АПК, които са рефлектирали върху изводите по същество и са опорочили формираното изявление под формата на унижощаемост.

По см. на легалната дефиниция на § 5 т.38 от ДР на ЗУТ „строежи“ са надземни, полуподземни, подземни и подводни сгради, постройки, пристройки, надстройки, укрепителни, възстановителни работи, консервация, реставрация, реконструкция по автентични данни по смисъла на чл. 74, ал. 1 от Закона за културното наследство и адаптация на недвижими културни ценности, огради, мрежи и съоръжения на техническата инфраструктура, благоустройствени и спортни съоръжения, както и техните основни ремонти, реконструкции и *преустройства* със и без промяна на предназначението.

От заключението на съдебно-техническата експертиза на арх. А. Б. се установи, че изпълненото вътрешно преустройство на процесния апартамент отговаря на изготвения за целта инвестиционен проект от м.03.2017г., като не се засяга основната носеща конструкция на сградата, не се премахват носещи зидове, запазват се всички конструктивни елементи- греди и колони, както и не се променят натоварванията в отделните помещения и предназначението на имота. Касае се за осъществен „текущ ремонт“, а не за „основен ремонт“ по дефиницията на §5 т.42 от ДР на ЗУТ.

За извършването на „текущ ремонт“ по см. на § 5 т.43 от ДР на ЗУТ не е необходимо издаването разрешение за строеж от главния архитект на Столична община, район „С.“, съгласно чл.151 ал.1 т.1 от ЗУТ.

Ответната страна преди постановяване на акта не е изяснила действително осъществилите се факти и обстоятелства от значение за правилното решаване на спора. Било е необходимо да се направи разграничение между отделните видове СМР, които представляват „текущ ремонт“ в апартамента и приобщаването на вентилационната шахта, която е обща част на сградата, чрез затваряне на нейните отвори на ниво междуетажна плоча с първи надпартерен етаж и междуетажна плоча на тавански етаж. Задължително е било да се отдели от останалите видове СМР и изпълнението на вертикални клонове на водопроводната и

отоплителна инсталации, които са прокарани по стълбищната клетка. Тази нова инсталация преминава през обща част на етажната собственост, но не засяга помещения на отделните собственици. Ето защо, за прокарването на тази нова инсталация не е било необходимо изрично писмено съгласие от останалите лица, собственици на самостоятелни обекти в сградата на основание чл.185 ал.1 т.5 от ЗУТ.

Ответникът е следвало да прецени, че предмет на разпореденото премахване може да бъде само онази част от строежа, която представлява промяна на предназначението на вентилационната шахта и включването ѝ в площта на жилището, тъй като за това е било необходимо съгласието на всички етажни собственици, изразено в писмена форма с нотариална заверка на подписите – чл.185 ал.2 от ЗУТ.

След като ответната страна е разпоредила премахването на един строеж в неговата цялост, без да отграничи отделните му съставни елементи, се обуславя извод за материално-правна незаконосъобразност на формираното воляизявление. Съдът не разполага с правомощие да го изменя по начин, че да се приведе същото в съответствие с действителното фактическо положение. Необходимо е било да се изследват и ясно да се разграничат отделните СМР, които са били извършени в жилището и които се включват в обхвата на „текущия ремонт“, за който по см. на чл.151 ал.1 т.1 от ЗУТ не е задължително да бъде издадено разрешение за строеж. А това са именно: 1. Премахване и промяна на местата на вътрешни преградни стени, разделящи отделните помещения; 2. Промяна на мястото на банята и тоалетната и обособяването на едно общо помещение в рамките на вестибюла; 3. Премахване на подprozоречен зид и увеличаване на отвора на балконската врата пред трапезарията /към двора на сградата/; 4. Затваряне на три портални врати и втория вход към жилището.

При извършване на това преустройство, собственият обект на жалбоподателя, не променя своето предназначение по см. на § 5 т.41 от ДР на ЗУТ, не се изменят съществено общите части на сградата, не се свързват вътрешни инсталации с общи мрежи, преминаващи през или до делителната стена или през обслужващи помещения по една вертикална ос. Не се нарушава експлоатационната и конструктивна годност на цялата сграда, не се засяга носещата ѝ конструкция във връзка с премахването на вътрешни преградни стени и изграждане на нови от гипсокартон, няма допълнителни натоварвания върху подовата конструкция спрямо предишното ѝ състояние. Частично премахнатият подprozоречен зид не представлява намеса в конструкцията на сградата и съществено изменение на нейната фасада.

Фактическите констатации на ответната страна залегнали в мотивната част на оспорения административен акт бяха оборени от жалбоподателя в хода на съдебния процес. Правилната преценка на административния орган по отношение на фактите предопределя и съответствието на заповедта с материалния закон. Съдът е длъжен да провери, дали установените от ответника фактически обстоятелства са верни и дали съответстват на относимите към тях разпоредби на ЗУТ. В административния акт е задължително да има пълно, а не само частично съвпадение между установените факти и нареденото в неговия диспозитив. Само абсолютното единство между действително осъществилите се факти и съответното на тях правно основание може да обуслови материална законосъобразност на административния акт. След като необективно е била изследвана фактологията и не са били преценени и съобразени обстойно всички обстоятелства от значение за случая, се е стигнало до неправилно решение на поставения пред органа въпрос.

По изложените съображения, съдът заключава, че подадената жалба е доказана по своето правно основание и следва да бъде уважена, постановената **Заповед № РА-30-161 от 05.06.2019г.**, като незаконосъобразен акт подлежи на отмяна, поради наличието на визираното основание по чл.146 т.4 от АПК. Съдът приложи правилата на разпределение на доказателствената тежест в процеса по см. на чл.170 ал.1 АПК и след като ответникът не доказва съществуването на фактическото и правно основание посочено в акта, не могат да настъпят разпоредените с издаването му неблагоприятни за оспорващата страна Ц. С. П. правни последици.

При този изход на спора в полза на жалбоподателя следва да се възстановят направените разноски по делото, които се претендират в размер на сумата от 400.00 лева и представляват изплатено възнаграждение за работа на вещото лице /вносна бележка от 03.02.2020г., приложена на л.71/.

Така мотивиран, **АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.- град**, II-ро отделение, 22 състав на основание чл.172 ал.2 АПК

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ по жалбата на Ц. С. П., **Заповед № РА-30-161 от 05.06.2019г.** на директор на Дирекция „Общински строителен контрол“ на Столична община.

ОСЪЖДА Столична община с адрес: [населено място], [улица] да заплати на Ц. С. П. ЕГН [ЕГН] от [населено място], [улица], ет.3 сумата от 400.00 /четиристотин/ лева на основание чл.143 ал.1 от АПК.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба пред ВАС на РБ в 14 дневен срок от получаване на съобщенията до страните за неговото постановяване.

Съдия: